

DUŠÁKOVÁ, Veronika, *Spolkový život v Třeboni a jejím okolí v první polovině 20. století*. Diplomová práce HÚ FF JU, České Budějovice 2012, 93 s. + přílohy.

Posudek oponenta:

Veronika Dušáková se pokusila interpretovat vývoj kulturního a společenského života v Třeboni v první polovině dvacátého století na příkladu činnosti šesti spolků. Tento cíl však předkládaná práce naplňuje jen částečně. I přes široké spektrum možných přístupů k tématu, které autorka předestřela v Úvodu, totiž studii pevně metodologicky neukotvila, a výsledek tudíž působí nejednotným, spíše encyklopedickým dojmem.

Téměř celá první třetina práce je věnována kompilativně pojatým kapitolám, které se v obecné rovině věnují tématu spolků (vývoj, související legislativa a různé typy jejich zaměření) a historickému vývoji města Třeboň. Pozornost je věnována správním a právním dějinám, opomenuty nejsou ani demografické údaje. Funkčnost takto koncipovaných kapitol, které získaly podobu jakéhosi výčtu či slovníkového hesla, však není vzhledem k definovaným cílům práce příliš vysoká. Autorka se navíc zbytečně detailně zaměřila na starší dějiny, a tak se na první polovinu dvacátého století, kterou se chtěla vzhledem k zadání zabývat, již tolik prostoru nedostalo.

Další tematicky uzavřená kapitola byla věnována zakladateli treboňských lázních Václavu Huckovi. K její koncepci byly vedle dostupné literatury částečně využity i materiály z dochované pozůstalosti. Volba této osobnosti a pozornost jí věnovaná dokládají, že těžiště práce se oproti původním plánům nakonec přesunulo spíše do poslední třetiny 19. století, než do deklarovaného století dvacátého. V rozdělení podkapitol (Učitel, Spolkový činitel, Ředitel Bertiných lázní) autorka naznačila, jakými možnými způsoby je Huckovo působení možné interpretovat – v rovině jeho profese, spolkových aktivit či podnikatelských úspěchů. V následných kapitolách z nich bohužel nebyl řádně využit ani jeden. Přitom se Hucek mohl vzhledem ke svým aktivitám stát funkčním svorníkem pro výklad spolkového vývoje i společenského života v Třeboni.

Poslední část práce je věnována rozboru organizační struktury a činnosti jednotlivých spolků (Pěslav, Spolek vojenských vysloužilců, Spolek paní a dívek, Spolek divadelních ochotníků, Okrašlovací spolek, Studentský spolek Rožmberk). I přes dílčí pokus o komparaci, který se stal součástí závěru, předkládané informace zprostředkovávají čtenáři především zevrubný popis spolku, nikoliv představu o jeho postavení ve městě či vlivu na tamní společenský a kulturní život.

Z práce je patrné, že diplomantka skutečně poctivě pracovala s archivními prameny, bohužel své studium nedokázala interpretačně zužitkovat. Více než o pramenný materiál se totiž opírala o údaje přejaté z dostupné odborné i populárně naučné literatury. Práce je tak bohatá na faktografické údaje, ty však nejsou dány do širších souvislostí, a ztrácejí tak svou schopnost odhalit podobu fungování spolkového života v Třeboni. Text samotný by navíc zasluhoval ještě jednu korekturu, neboť se v něm vyskytuje několik zbytečných překlepů a chyb v interpunkci. Diplomovou práci Veroniky Dušákové proto vzhledem k výše uvedenému doporučuji k obhajobě a hodnotím ji již stupněm

d o b ř e.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph.D.

České Budějovice, 23. ledna 2012